

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

V. De consilio divinarum pesonarum, et de creatione omnium rerum a
spiritu sancta inchoata.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

modum fulgoris aurei, in deliciis innumeris effluebat. Et dixi: « Domine, beati oculi qui hanc supernam ac tanti amoris effluentiam, et hæc mirabilia perpetuo contemplantur, quæ ego non possum verbis aliis nominare. » Et dixit mons: « Oculos qui me intueri desiderant, oportet radio septemplici clarescere, sine quibus nullus oculus me videbit. Hoc est: nolle mutuare, libenter solvere, nihil in se retinere, -fidus odientibus [vicem non reddere], benignus et amicus crudelibus, purus a culpis, paratus et gratus in adversis et prosperis acceptandis. » *Dicam hoc expressius ut intelligas luculenter. Accedens ad contemplandum Deum, emunda prius oculos mentis, intellectum videlicet et affectum. Si peccandi, libidinem invidiæ odiique rubiginem, ac iracundiæ insaniam a voluntate tua absterseris, affectionis oculus est purgatus. Age pœnitentiam, emunda conscientiam, expelle desidiã, apprehende patientiam, et sic illustrata intelligentia, in montem istum leva oculos tuos, et veniet tibi auxilium a Deo tuo.*

V. DE CONSILIO DIVINARUM PERSONARUM, ET DE CREATIONE
OMNIUM RERUM A SPIRITU SANCTO INCHOATA.

III. 9.

PATER misericordiarum Deus, ego indigna gratias ago fidelitati tuæ, qua me eduxisti extra me in mirabilia tua, quod in tua veritate (a) vidi et audiui consilium et factum ante sæcula præordinatum. Cum enim esses solus, in tuis deliciis nulli communis, in Filio et Spiritu Sancto resplenduisti, et hi vicissim in te. Eratque Trinitatis hujus unitas indivisa; in Patre omnipotentia, in Filio sapientia, in Spiritu Sancto clementia; *et hæc in tribus æqualiter adorantur.* Spiritus Sancti liberalitas in his Trinitatis deliciis ludens, dixit ad Patrem: « Charitatis consilium ex teipso tibi, Pater, offero, venerande, infecunditas nos non decet; regnum habere volumus creatum. Nam Angelicos spiritus mihi conforma-

a. perfecta Trinitate. Ita codex B. ad oram paginæ.

bis ut spiritus sint creati¹; multitudinis enim numerositas verum gaudium appellatur. » Respondit Pater: « Tu unus mecum spiritus es; voluntas tua et consilium complacet ergo mihi. » Dedit itaque Spiritus Sanctus increatus spiritibus creatis benignitatem, ut hominibus ministrarent et eorum saluti congauderent; qui si in sua felicitate perstitissent, homo tamen nihilominus factus esset.

DE CONSENSU FILII CUM PATRE ET SPIRITU SANCTO
SUPER PROPOSITO CONSILIO.

COÆTERNUS Patri et Spiritui Sancto Filius cum disciplina sic locutus est: « O Pater, fecunditatis gloriosæ expers esse nolo; ex quo mira inchoare disponimus, hominem ad imaginem et similitudinem nostram faciamus, et licet magnas misérias præconspiciam, oportet me tamen hominem perpetua diligere charitate. » Respondit Pater: « Tangit me, o Fili, dulcor charitatis intrinsecus, nec se viscera mea continent præ amore. Igitur *creando* fecundi erimus, ut reamemur, et ut immensitas majestatis nostræ aliququaliter agnoscatur. Præparabo mihi sponsam, quæ me ore suo salutet, et aspectu suo vincat; et hæc initia sint amoris. » Et ait Spiritus Sanctus: « Et ego tibi, Pater, sponsam hanc ad thalami tui lectulum præsentabo. » Et intulit Filius dicens: « Tu nosti, Pater, quod tandem pro charitate moriturus sum, tamen in sanctitate magna cum gaudio producere volumus creaturam. »

DE CREATIONE HOMINIS AD IMAGINEM DEI.

Hoc præhabito consilio, decrevit tota Trinitas universam condere creaturam; faciens hominem ex anima ratio-

1. hominemque facies. *Hæc clausula in margine codicis fuit addita.*

nali et corpore compositum in præcipua charitate. Filius Dei imago Patris est, qua Adam et Eva insignes creati sunt, sapientia et potestate præditi per ipsum, ut eum perfecte diligerent et amarent, et in sanctitate firmi rebus creatis omnibus imperarent, [quod nunc nobis magni est pretii]. Accepit ergo Adam a Deo uxorem omni virtute conspicuam, et corporis pulchritudine decoratam. Erat enim amabilis et disciplinata, conformata in his Dei Filio. Corpora eorum sine fomite creata sunt, vestita angelico vestimento: parvuli eorum in amore sancto generandi fuerant, sicut sol fulgens aquam penetrat incorruptam. Gustato vero cibo vetito, deformata sunt corpora, sicut nunc, proh dolor! experimur. Quod si in tali deformitate Deus Trinitas nos creasset ex vi creationis, homo erubescere non valeret.

DE SUBLIMATIONE ANIMÆ QUAM DEUS EIDEM
IN CREATIONE CONTULIT.

PATER Deus deorum dedit animæ divinum amorem dicens:
« Ego sum Deus deorum et [tu] dea creaturæ; et ecce agam pactum tecum in eo quod nunquam te desero, nisi tu negligens perdideris temetipsam. Angeli mei servient tibi, spiritumque sanctum meum tribuam tibi pro pedissequo, ut non labaris in crimen damnabile ignoranter, et liberum arbitrium concedo tibi. Nunc ergo, o prædilecta, diligenter prævide futura, et *præcedant palpebræ tuæ gressus tuos*. Præceptum modicum servabis, ut me recogites Deum tuum. » Cibus mundus, ipsis in paradiso concessus et licitus, in sanctitate magna et firmitate eorum corda solidasset. Cum autem inobedienter de arbore prohibita comederunt, diffusum est venenum in membris eorum mortiferum, tollens ab ipsis angelicam munditiam et pudicitiam virginalem. Tunc anxiata est anima, et magnis tenebris obscurata clamabat de exilio lacrymabili vocedicens: « O præcordialis dilecte, quo evanuit prædulcis amor tuus? Valde abjecisti reginam legitime tibi junctam. O magne Deus, quousque sustines has longas miserias, et non transfers iniquitates nostras!

scio quod nasciturus es *pro nobis in terris*. Perfecta sunt omnia opera tua, perficiatur ira tua quousque finiatur. »

DE DESIDERIO SANCTORUM PATRUM PRO LIBERATIONE HUMANI
GENERIS.

CLAMOR iste nubes penetravit, et in aures Domini Sabaoth introivit, et dixit Pater æternus : « Pœnitet me laboris : feceram ego sponsam tam laudabilem, quam [meæ] summæ designaveram majestati. Ejus obsequio omnes supremas deputaveram potestates, cui et Lucifer, s; in sua perstitisset gloria, servus esset. Ipsi [sponsæ] enim soli erat lectus in sponsi thalamo præparatus; at ipsa Dei formitatem retinere respuens, deformis effecta est, et vilis nimis, *iterans vias suas*. Et quis dignaretur talem sibi spurcitiã assumere? » Unigenitus autem Dei, imaginem suam in homine recognoscens, majestatem suam coram Patre dignanter inclinans ait : « Pater, cum tua benedictione, libens humanam naturam licet cruentam assumam, et per sanguinis mei innocentiam perungam vulnera, et sanabo omnes confractiones ejus linteolis despectionis exilii mei usque ad mortem. Ego pro peccato ejus animam meam ponam, et per mortem quam non merui, quæ non rapui tunc exsolvam. *Revertar autem ad te | vita comite, regno accepto cum duabus turmis Judæorum et Gentilium, reducens ad te cum victoria Israel universum.* » His auditis, dulcis amborum Spiritus dixit Patri : « Omnipotens Deus, pulchra erit in mundum nostra processio et mirabilis nimis valde; procedemus hinc cum multa gloria, nec tamen ab hac majestate recedemus, altitudinem nostram hic (a) existentibus præsentiam substrahendo. Ego usque nunc Mariæ Virginis fidelis custos et pedissequus exstiti *in idipsum*. » Igitur utriusque votis flexus in amorem Pater Spiritui Sancto dixit : « Tu eris luminis mei ante Filium meum portitor in omnium corda, quæ pie movebantur ad ejus ignitum eloquium vehementer. Et tu, Fili,

a. hinc. Cod. A.

tolle crucem tuam, et perge in *Ægyptum* et libera populum meum. Ego ero tecum plusquam cum *Moyse*, et ambulabo tecum in omnibus viis tuis, tenebo manum dexteram tuam, voluntate mea deducam te, et reducam ad me cum gloria sempiterna. Ego intemeratæ virginittatis Matrem immaculatam et intactam præparavi tibi, quo ignobilis vulgi naturam pestiferam honorabilius omnibus et purius assumere valeas, et tibi unitam ineffabiliter exaltare. » Tunc facta est a summo cœlo cum gaudio processionis egressio usque ad templum Salomonis *mysticum*. in quo per novem menses, omnipotens Unigenitus Dei dignatus est manere et adorari, donec implerentur dies *Matris Mariæ Virginis pariendi*.

VI. DE GLORIA TRIUM PERSONARUM ANTE INCARNATIONEM
CHRISTI, ET CONTEMPLATIONE ANGELORUM.

IV. 14.

VIDI et video tres personas in celsitudine sempiterna priusquam Dei Filium Virgo conciperet; beati Angeli cum distinctione has personas in unitate contemplati sunt, ipsarumque nomina, et quod hæ tres personæ unus Deus verus sunt. Quantumcumque tamen perspicaces sint, non tamen omnia incarnationis futuræ mysteria præviderunt, quia nec carnem, nec sanguinem, nec vultum, nec gloriosum nomen Jesu viderunt. Abscondita erant hæc mirabiliter ab oculis eorum, in pectore Patris æterni. Patrem nominaverunt Deum æternum, increatum; Filium, sapientiam in principiatam, utriusque Spiritum rectam veritatis scientiam vocaverunt. Ardentes Angeli, de supremo consilio ad conspectum amantis deitatis attracti ipsius Spiritu, servierunt, videruntque illud deliciosum consilium: Deum futurum fieri incarnatum. Gabriel solus cum salutatione divina adduxit nobis de cœlestibus nomen Jesus; neque datum est ei ut ossa vel carnem vel sanguinem secum deferret ad *Virginem perpetuo incorruptam*. Secunda in Trinitate persona semper fuit Filius, licet necdum hominem assumpsisset; noster semper erat, licet per Gabrielis nuntiationem nondum nobis insinuatus esset. Quod si hæc persona